

ایران

پيامبر اکرم(ص):

پادشاه صله رحم، سریع ترین پادشاه کار خیری است که به انسان می رسد.

سخن روز

الکافی، ج ۲، ص ۱۶۰

نگاره

یلدا مبارک

نویسنده و دبیر علمی شانزدهمین دوره جایزه ادبی جلال

فضای مجازی

ترجمه تازه مهشید میرمعزی

مهشید میرمعزی، مترجم باسابقه ادبیات آلمانی اثری از «راینر اشمیتس» با نام «در حیات خلوت نویسندگان» (تمام آنچه از ادبیات نمی دانید) را برای علاقه مندان ترجمه کرده؛ او در معرفی بیشتر این کتاب در تازه ترین پست خود نوشته: «مردم همواره به زندگی خصوصی و ویژگی های اخلاقی افراد مشهور علاقه مند بوده اند. اطلاعات ما از زندگی هنرپیشگان و خوانندگان با وجود اینترنت و نشریات زرد به قدر کافی زیاد است ولی دربرابر زندگی و عادات ادیبان مشهور و محبوبمان چه می دانیم؟ از شرایط خلق شاهکارهایشان چه؟ عادات آنها هنگام نوشتن چه بوده است؟ ادیبان مشهور چه ویژگی های اخلاقی خوب یا بدی داشته اند؟ کدام یک دچار نقص جسمانی بوده و کدام یک از بیماری جسمی یا روحی رنج می برده است؟ کدامشان خودکشی کرد و کدام یک مرتکب قتل شد؟ بی تردید جواب بسیاری از این پرسش ها را نمی دانیم این کتاب نتیجه بیست و پنج سال کوشش نویسنده برای جمع آوری اطلاعات لازم درباره ادیبان است؛ اطلاعاتی که اگر به شکلی درست جمع آوری و از دل کتاب ها، اسناد و... بیرون کشیده نمی شدند، چه بسا از بین می رفتند. در این کتاب به زندگی نویسندگان سراسر جهان پرداخته شده است و خواننده با خواندن آن می تواند شباهت ها و تفاوت های چشمگیری بین سبک زندگی نویسندگان شاهکارهای بزرگ جهان بیابد.»

روایت طنزانه تلخی

علی علایی منتقد سینما درباره فیلم «گیج گاه» عادل تبریزی که این روزها روی پرده اکران است، نوشته: «تأکید می کنم بر رنگ فیلم که نشانی ذهنی می دهد، بر عشووه های محبوبانه آن سال ها و حتی قبل از آنکه توسط باران کوثری ایفا شد، بر مدل خودرو و طرح لباس بهرنگ علوی که مرا به دهه چهل و پنجاه پرتاب کرد، رفتن به دیدار حسن رضایی عزیز یادگار دهه پنجاه که مشتاق و دلتنگ او بودم، به ریسک کاریگاتوری شدن موفق کاراکتری که حامد بهداد به خوبی اجرا کرد. به موفق بودن فیلم در ارائه تصویری کاریگاتوری از همه شخصیت ها و تأکید کنم بر حرمت نام «فردین» در یک بازینامه شوخ طبعانه به نام «فردین هاشم پور»، بر احترامی که فیلمساز بر بسیاری فیلم های موفق، پرمخاطب اما نکوهش شده سینمای ایران گذاشت و خوشامد بگویم به کارگردانی که ریتم، دکوپاژ، فضا سازی و شخصیت پردازی را خوب می شناسد و می داند چگونه تلخی را طنزانه روایت کند و تأکید جدی کنم بر شاه سگاسن مطلوبم که با حضور سروش صحت خلق شد، به بازنده های که همچون صدقهرمان ها برنده است.»

هدیه یلدایی اصفهانی به مخاطبان

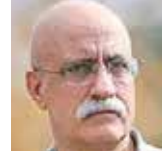
محمد اصفهانی در آستانه شب یلدا، تک آهنگ «دره‌وایت» را با یاد محمد رضا شجریان منتشر کرد. او با انتشار پستی در صفحه اینستاگرامش نوشته: «شعر مولانا با اجرای بنده بر اساس روایت استاد محمد رضا شجریان از گوشه راک، آهنگ: میلاد بابایی، تنظیم: امیر ارشیا، میکس و مستر: محمد فلاحي، گرافیک: محمد یعقوب امیر ارشیا». خانی و با تشکر از دوست گرامی آقای عطا پناهی تهیه کننده سرپال مستوران. شب یلدا بلندترین شب سال و طلوع فصل فرشته‌گی که مظهر سپیدی و پاکی است بر همه شما هموطنان و عزیزانم تهنیت باد.»

آبی روشن» در مسیر جشنواره

مهران احمدی با انتشار تصویری از حضورش در فیلم «آبی روشن» از آماده سازی این فیلم برای نمایش در جشنواره خیر داده است. فیلم سینمایی «آبی روشن» به کارگردانی بابک خواجه پاشا و تهیه کنندگی سیدمحمد حسین میری پس از فیلمبرداری در شهرهای خلخال، تالش، نیشابور، مشهد و تهران به پایان رسیده است. مهران احمدی، مهران غفوریان، سارا حاتمی، مرتضی امینی تبار، روح‌الله زمانی، علی اکبر اصلولو و کاظم هیزرآزاد در این فیلم سینمایی به ایفای نقش پرداختند. «آبی روشن» اولین محصول مشترک سازمان هنری رسانه‌ای اوج و بنیاد سینمایی فارابی است که فیلمنامه آن را امیر ایبلی و داوود گنجوی نوشته‌اند.

نوشته گلگانی برای زنده یاد صمدیان

هوشنگ گلگانی، منتقد سینما که این روزها فیلم آهو را در اکران سینماهای کشور دارد چند سطر برای زنده‌یاد عبدالله صمدیان، از اهالی فرهنگ و هنر نوشته که طی روزهای اخیر زندگی را بدرود گفته؛ او نوشته: «سیف‌الله صمدیان عزیز، نویسنده مستند ساز و عکاس هنرمند به سوگ برادر نشست؛ چه می توان کرد جز اینکه شریک اندوهش باشیم و در این غم سنگین با او همراهی کنیم.» عبدالله صمدیان، سه‌شنبه‌ای که گذشت در سن ۷۷ سالگی با زندگی وداع گفت و به گفته برادرش، سیف‌الله که او نیز از چهره‌های شناخته شده عرصه هنر است پنجشنبه همین هفته در قطعه هنرمندان به خاک سپرده می‌شود. روز جمعه (اول دی‌ماه) نیز مراسم یادبودی از ساعت ۱۳ تا ۱۵ در تالار ناصری خانه هنرمندان برگزار خواهیم کرد. عبدالله صمدیان، شاعر، عکاس و ویراستار ادبی متولد ۲۸ اردیبهشت ۱۳۲۵ در ارومیه بود که از ۱۶ سالگی سرودن شعر را در قالب کلاسیک آغاز کرد.

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول: محمد حسن روزی طلب
- سردبیر: حسام الدین برومند
- معاون فنی: محمدعلی اکبری
- دبیران: مصطفی عبوسی (سیاسی)
- مهدی مهرپور (اقتصادی)
- زرتین رستمی وند (اجتماعی)

- بنفشه غلامی (جهان)
- لیلا فخری (اندیشه) • محمد رضا عزیز (گزارش)
- زهرا کشوری (زیست بوم) • فرناز قلعه دار (حوادث)
- مهدی کلهرزاد (اجرای)
- حجت حکیمی (صفحه‌آرایی)
- محسن جانی پور (ویراستاری)
- ابوالفضل نسایی (عکس)

- تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰؛ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴؛ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۲؛ روابط عمومی: نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵؛ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰
- چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام جم
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه از ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

یلدا شب بلند غزل‌های مشرقی ست
میلاد هر ترانه زیبای مشرقی ست
آهسته می‌رسند به مقصد ستاره‌ها
مهتاب گاهواره رؤیای مشرقی ست

نغمه مستشار نظامی

نقل قول

مجید قناد مجری تلویزیون

با قصه‌گویی فرزندان مان را به سوی زندگی خوب هدایت کنیم

قصه‌گویی قدیمی ترین شکل ادبیات است که از روزگاران کهن از تاریخ، سنت‌ها، مذاهب، آداب و قهرمانی‌ها حرف می‌زند و از طریق قصه می‌توانیم فرزندانمان را به این راه بکشانیم و او را به سمت خوب زندگی کردن راهنمایی و هدایت کنیم، چون قصه و قصه‌گویی ترانه و درد دل‌هایی است که از نسل‌های قبل سینه به سینه چرخیده و به ما رسیده است. ما باید سعی کنیم به نوع امروزی به بچه‌هایمان آموزش دهیم. قصه‌گویی از بهترین روش‌ها برای کمک به رشد شخصیت کودک است که از این راه می‌توانیم شخصیت و هوش کودک را تقویت کنیم. یک دست صدا ندارد؛ پدر، مادر، پدربزرگ، مادر بزرگ، مربیان، معلم‌ها بخصوص معلمان کلاس اول که می‌توانند به رشد شناختی، اجتماعی و خلاقیت کودک کمک کنند. باید دست به دست هم بدهند تا کودکان به خوبی این آموزش‌ها را ببینند. یادمان نرود اکنون از طریق بازیگران تئاتر، قصه‌گویی با ابزار هنر ارائه می‌شود، همچنین به صورت نقالی و حکایت‌های شفاهی، شاعرانه، بومی و مذهبی در تماشای خانه‌ها و کتابخانه‌ها. یادمان نرود که فقط قصه گفتن کافی نیست؛ باید رموز را پیدا کرده و برایشان چیزی ایجاد کنیم که به آن جذب شوند مثل بازی گامی‌پرتی که کودک جذب آن می‌شود و دوست دارد دنبالش کند.

بخشی از گفته‌های این مجری تلویزیون با ایرنا

نگاه

نیازمند سرمایه‌گذاری جدی در عرصه ادبیات هستیم

گلگلی بابایی نویسنده و دبیر علمی شانزدهمین دوره جایزه ادبی جلال

در روند برگزاری شانزدهمین دوره جایزه ادبی جلال آل احمد، کار بررسی و داوری آثار ارسالی به دبیرخانه، در چهار بخش اصلی شامل رمان، مجموعه داستان کوتاه، مستند و نقد ادبی به پایان رسیده و داوری آثار دو بخش «ویژه» و «جنبی» یعنی «آرمان فلسطین» و «ویراستاری» در حال انجام است.

ما ایرانی‌ها ضرب‌المثلی داریم بر این اساس که هر چقدر پول بدهی، همان قدر آنش می‌خوری! واقعیت این است که ما هیچ نگذاشته‌ایم که حالا بخواهیم درو کنیم. باید برای ارتقای ادبیات ویژه در گونه‌های داستانی؛ آن هم از نوع انقلابی، دینی، تاریخی و بومی کشور بیش‌تر از اینها سرمایه‌گذاری کنیم تا بتوانیم آثار خوبی را به جامعه عرضه کنیم.

با توجه به اتفاقات و فجایی که این روزها بر مردم مظلوم فلسطین و به طور مشخص نوار غزه در حال وقوع است، توجه تمام افکار عمومی جهان به آن سمت معطوف است به همین دلیل بخش ویژه‌ای با عنوان «آرمان فلسطین» در نظر گرفتیم. البته برای بخش ویژه به صورت رسمی فراخوان ندادیم، بلکه خود دبیرخانه با آماری که از خانه کتاب گرفته بود، آثار را جمع‌آوری کرد و در اختیار تیم داوری قرار داد و آثار داوری شدند.

درباره فرایند داوری باید اضافه کنم، همان‌طور که در ابتدا اشاره شد آثار رسیده در چهارگروه ادبی دسته‌بندی و در اختیار داوران قرار گرفتند. سپس در هر بخش سه داور اصلی امر مهم غربالگری و ریزش اولیه را انجام دادند و طی چندین مرحله داوری‌های دقیق خودشان را نسبت به آثار انجام دادند. داوران این عملیات را تا رساندن حداکثر ۱۰ عنوان کتاب به مرحله نهایی ادامه دادند. پس از آن برای انتخاب اثر برگزیده و با تقدیری جلسات نهایی را با حضور دبیر علمی و یکی از اعضای هیأت علمی برگزار کردند. داوری‌ها تمام شده و طی هفته جاری نامزدها و داوهای هر بخش را از طریق رسانه‌ها اعلام خواهیم کرد. مراسم اختتامیه جایزه نیز در هفته اول دی‌ماه برگزار خواهد شد. به لحاظ کمی در اکثر گروه‌ها افزایش آمار داشتیم اما از جنبه کیفی متأسفانه در برخی گروه‌ها ویژه در مجموعه داستان کوتاه، با افت شدید هم در موضوع و هم در محتوا مواجه بودیم. بخش داستان کوتاه نسبت به دوره یازدهم ۱۰ درصد افزایش داشته و تعداد آثار مستندنگاری نیز حدود ۲۹ درصد بیشتر از دوره قبل بوده است؛ در بخش نقد ادبی نسبت به دوره قبل هشت صدم درصد افزایش داشته‌ایم.

عکس نوشت

کلمه

نگاهی به کتاب ریاح

درختی به وسعت یک سرزمین

رمان «ریاح» نوشته جلال توکلی از جمله آثاری است که به تازگی از سوی انتشارات سوره مهر در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته است. داستان از نگاه اسماعیل، پسر خانواده غسان روایت می‌شود. خانواده غسان برای کمک در مزرعه، پدر و پسری از مهاجران یهودی به نام ایهود هرتزل و تئودور هرتزل را استخدام می‌کنند. به مرور چالش‌های بین‌شان بیشتر می‌شود تا آنجا که خانواده غسان مجبور به ترک مزرعه می‌شوند. از ابتدای داستان متوجه دقت و توجه مهاجران به درخت قدیمی مزرعه و داستان ریشه‌های درخت زیتون می‌شویم.

مهدخت خدادادی نویسنده

این اثر نگاه‌های است بر سرگذشت فلسطین و روایتی از مسیر بی‌سرزمینی، نه تنها در مسأله فلسطین بلکه در هر بعد از زندگی که به آن نگاه می‌کنی معنا پیدا می‌کند و آینه‌های از مسیر خانواده غسان را در مقابله قرار می‌دهد.

«تلخ بود، مثل بی‌پروایی؛» این جمله را در اواخر کتاب می‌خوانید، اما در توصیف خط به خط این داستان همین یک جمله کفایت می‌کند. همه چیز را از دریچه چشم یک کودک نگرستن انگار فهم جهان را ساده‌تر می‌کند، اما در زیادی دارد، انگار هیچ‌کس دلش نمی‌خواهد بداند که کودکان چه بازی را تحمل می‌کنند، البته مدت‌های مدیدی است که کسی در فلسطین نوزادی به دنیا نمی‌آورد، هر طفلی که متولد می‌شود، فارغ از جنسیت مدافع خانه‌های ربوده شده و خاک تسخیر شده‌شان است، چشم‌هایش تماشاکر جنگ و رنج دائم است و باقی تصاویر محو، دور و نزدیک است.

مادر انگار نشانه‌ها را زودتر از بقیه دیده است، تا آنش گرفتن مزرعه صبر نمی‌کند و موضع‌اش را با لحنی صریح فریاد می‌زند، شاید زن‌ها بوی آوارگی را زودتر متوجه می‌شوند، اما او به تنهایی زورش به همه اعضای خانواده غسان نمی‌رسد.

پدر آدم‌ها را شبیه حرف‌هاشان می‌داند و لطفش بی‌اندازه و صبرش بی‌حد است. گرد سادگی و خیرخواهی غسان تا روی آینه تئودور هم نشست و طنابی شد بر گردن خودش و درخت زیتون. اسماعیل همه چیز را با دقت نگاه می‌کند، از شک کردن پروایی ندارد و گاهی به عظمت هر چیزی شک می‌کند، اما خواب نگاه می‌کند و همین کفایت می‌کند، حالا خون اسماعیل دور تمام ریشه درخت‌های فلسطین را گرفته است. فرحان کوچک و نازک بود، تاب نیامد و لبخندهایش را برای خاک بی‌رحم سوغات برد. فرحان منتظر هیچ‌کس نمی‌ماند، از آغاز داستان راهش را می‌شناسد و خسته نمی‌شود، حتی وقتی هیچ‌کسی راه نمی‌رود، هم نمی‌ایستد. کاش سنگ فلاح منتظر هیچ‌کس نمی‌ماند، از آغاز داستان باران بر بوته‌های جومی می‌بارد و آتش هرتزل بی‌اثر می‌شد یا ریشه‌های درخت زیتون دور گردن ایهود و تئودورها فلسطین می‌پیچید و پدر ابتقدر بی‌وطن و آواره نمی‌رفت. گل‌های آفتابگردان با سیم‌های کلفت محاصره شده بودند، قهوه‌خانه بوی قلیان و ترس می‌داد، درخت زیتون زودتر از همه خانواده غسان مزرعه را ترک کرد و پدر پشت سرش از اینجا رفت، حتی ریاح را به بند کشیدند و هویش را در دزدیدند. حالا چیزی نمانده است؛ جز سایه درخت زیتون و قصه‌هایی که با چاشنی تلخی پر شده‌اند، مزرعه‌ای که از زیر پای ما دزدیدند و بی‌سرزمینی را با همه ما قسمت کردند.

داستان

رمان «ریاح»

از نگاه

اسماعیل،

پسر خانواده

غسان

روایت

می‌شود.

خانواده

غسان برای

کمک در

مزرعه، پدر

و پسری از

مهاجران

یهودی به

نام ایهود

هرتزل

و تئودور را

استخدام

می‌کنند

عکس نوشت

درباران آخرین روز پاییز به نام شب یلدا یا شب یلدا نامگذاری شده که یکی از قدیمی‌ترین آیین‌های سنتی ایرانی است. در گذشته آیین شب یلدا بسیار ساده و بی‌تکلف و بیشتر به نیت دید و بازدید و صلح‌حرم برگزار می‌شد اما حالا چند سالی است که برخی ترتیبات به سفره شب یلدا اضافه شده است. باید اذعان داشت که این ترتیبات مانند میوه‌آرایی، سفرة‌آرایی، ظروف سفالی، لباس‌های طرح هندوانه و آنا و تشریفات یلدایی تازه عروس‌ها که از قرار مشتری‌های زیادی نیز دارد، اگر چه سادگی شیافته شب یلدا را در مواردی به سمت برخی تکلف‌ها سوق می‌دهد اما از طرفی با ایجاد اشتغال و کارآفرینی زنان و خانواده‌های زیادی شده است، به طوری که هر ساله شاهد نوآوری‌ها و ابتکار افراد هنرمند و رقابت آنها در این زمینه هستیم. عکس: ایلنا